

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatvor Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

26. de spe.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

esse non potest, sed illa sine charitate possunt esse: quamuis non sit pia fides vel spes sine charitate. Ergo ex fide & spe procedere dicitur charitas, quia nulli prouenit sine istis.

D E S P E .

D I S T I N C T . Vigesima sexta

C A P . Primum.

Spes rectè definitur.

E S T autem Spes, virtus qua spiritualia & æterna bona sperantur, id est cum fiducia expectantur. Est enim spes certa expectatio futuræ beatitudinis, veniens ex Dei gratia & meritis præcedentibus, vel ipsam spem (quam natura præit charitas) vel rem speratam, id est beatitudinem æternam. Sine meritis enim aliquid sperare, non spes, sed præsumptio dici potest.

C A P . Secundum. *Spes est de inuisibilibus.*

Sicut verò fides, ita & spes est de inuisibilibus. vnde August. Fidem appellamus earum rerum quæ non videntur. De spe quoque dicitur, Spes quæ videtur, non est spes. Quod enim videt quis, quid sperat?

*in En-
chirid.
cap. 8.*

Ro. 8.

C A P . Tertium. *Distinguitur fides à spe.*

Distinguitur tamen fides à spe, sicut vocabulo, ita & rationali differentia. Est enim fides malarum rerum & bonarum: quia & bona creduntur & mala, & hoc fide bona, & non mala. Est etiam fides rerum præteritarum, & præsentium, & futurarum. Credimus enim mortem Christi, quæ præterit: credimus sessionem, quæ nunc est: credimus venturum ad iudicandum, quod futurum est. Item fides est futurarum rerum, & alienarum. Nam & se quisque credit cœpisse, nec fuisse utique sempiternum: & alia atque alia non modo de aliis hominibus, multa quæ ad religionem pertinent, verum etiam de Angelis credimus. Spes autem non nisi bonarum rerum est, nec nisi futurarum & ad eum pertinentium, qui earum spem gerere perhibentur.

C A P. Quartum. In Christo nec fides fuit, nec spes.

Quibusdam non indoctè videtur fidem virtutem, & spem in Christo non fuisse, sicut in sanctis iam beatificatis vel in Angelis non sunt. Et tamen Sancti credunt & sperant resurrectionem futuram, & Angeli eandem credunt: nec tamen fides vel spes virtus in eis est, quia & Deo per speciè cõtẽplado fruuntur, & in Dei verbo futuram resurrectionem & iudiciũ clarissimè respiciunt. Si enim quia credunt resurrectionem futuram, ideo verum

Redit ad
23. dist. superius de
Christo agitatam.

est eos fidem habere, ergo ea consummata post iudicium & fidem similiter habere dicentur, qui credent eam præteritam. Sed sicut tunc credent, nec tamen fidem quæ fideles facit, habebunt: quia non credent absque scientia, quæ non erit ænigmatica, sed per speciem: ita & modo credunt & sperant resurrectionem: nec tamen fidē habent, quia credēdo cognoscunt. Itā & Christus, in quo bona patriæ fuerūt, credidit quidem & speravit resurrectionem tertia die futuram, pro qua & patrem oravit: nec tamen fidem & spem virtutem habuit, quia non ænigmati-
 cam & specularē, sed clarissimam de ea cognitionem habuit: quia non perfectiūs cognouit præteritam, quàm intellexit futuram. Speravit tamen Christus, sicut in Psal. ait, In te domine speravi. De antiquis verò patribus, qui apud inferos vsque ad passionem tenebantur, non incongruè dici potest, quòd fidem & spem virtutem habuerunt: quia credebant & sperabant se visuros Deum per speciem, qualiter tunc eum non videbant.

DE CHARITATE.

De charitate quātum ad ei⁹ essentiā & definitionem.

DISTINCT. Vigesima septimæ
CAP. Primum.

Christus habuit summam charitatem.